

بررسی شیوع آمبليوپي در دانشآموزان ۸-۷ ساله در دبستان‌های کرمان در سال ۱۳۷۵

دکتر محمدرضا مشکووه^۱، بدا... نیکیان^۲ و سوگند سنجرو^۲

خلاصه

آمبليوپي با تبلی چشم، کاهش اکتسابی یک یا دو طرفه در جدت یکسانی (با بیشترین تصحیح انکساری) است که توان آن را مستقیماً به اختلالات ساختمانی چشم یا مسیرهای بینایی خلفی مرتبط نمود. با تشخیص زودرس می‌توان به پیشگیری و درمان این بیماری کمک نمود. از این رو به منظور تعیین میزان شیوع تبلی چشم، در یک بررسی مقفلعی در سال ۱۳۷۵ یک نمونه ۱۷۲۶ نفری از دانشآموزان دبستان‌های شهر کرمان در سنین ۷ تا ۸ سال با روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای انتخاب و مورد معاینه فرار گرفتند. نفر ۷۷۵ (۴۵٪) از دانشآموزان دختر و ۹۵۱ نفر (۵۵٪) از آنان پسر بودند. بر اساس نتایج به دست آمده ۱/۷٪ از آنان به تبلی چشم مبتلا بودند (۲٪ دختران و ۱/۴٪ پسران) و در مجموع ۷/۵٪ افراد معاینه شده عیوب انکساری داشتند ($9/4\%$ دختران و $6/2\%$ پسران). بین شیوع آمبليوپي و جنس رابطه آماري معنی‌داری وجود نداشت در حالی که بین عیوب انکساری و جنس ارتباط آماري معنی‌داری دیده شد ($P < 0.05$).

واژه‌های کلیدی: آمبليوپي، آنیزو-متروپيا، عیوب انکساری

۱- استادیار بیماریهای چشم ۲- مریض آمار جانی ۳- ابتو-متربیست، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی کرمان

افتالموسکوب‌هایی، جعبه و فریم عینک اکولوس، چارت دید استلن، چراغ قوه کوچک و داروی سیکلوبیوتولیت (سیکلوزیل) استفاده شد. ابتدا دید افراد توسط اپتومتریست در شرایط مناسب و یکسان اندازه گیری گردید و افرادی که دید یکسانی در هر دو چشم برابر $\frac{9}{10}$ و $\frac{10}{10}$ داشتند به عنوان افراد سالم کنار گذاشته شدند و افرادی که دید کمتر از $\frac{9}{10}$ داشتند، قطره سیکلوبیوتولیت ۳ بار و به فاصله ۵ دقیقه در هر دو چشم چکانده شد و بعد از ۴۵ دقیقه زیرنظر چشم پزشک، توسط اپتومتریست رتینوسکوپی شدند و میزان عیب انکساری آنها یادداشت گردید و در جلسه بعد پس از اصلاح عیب انکساری، دید آنها اندازه گرفته شد. آنها بی که دیدشان اصلاح شده بود کنار گذاشته شدند و برای اشخاصی که دیدشان اصلاح نشده بود معاینه دقیق با افتالموسکوب و دستگاه اسلیت نوسط چشم پزشک انجام گردید.

تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از روش‌های آمار توصیفی و آزمون مربع کای انجام گردید.

نتایج

بر اساس نتایج به دست آمده میزان شیوع آمبليوپي در دانشآموزان دختر ۲٪، در دانشآموزان پسر ۱/۴٪ و در کل دانشآموزان ۷/۱٪ بروآورده گردید (جدول ۱).

جدول ۱: شیوع آمبليوپي در دانشآموزان ۷-۸ ساله دیستان‌های شهر کرمان به تفکیک جنس

درصد مبتلایان	بیماران	تعداد معاینه	جنس
۲	۱۶	۷۷۵	دختر
۱/۴	۱۳	۹۵۱	پسر
۷/۱	۲۹	۱۷۲۶	جمع کل

شیوع عیب انکساری در دختران ۹/۲ درصد، در پسران ۶/۲ درصد و در تمام نمونه‌ها ۷/۵ درصد محاسبه گردید (جدول ۲). از مجموع ۲۹ نفر دانشآموزی که آمبليوپي داشتند ۱۳ نفر پسر و ۱۶ نفر دختر بودند. در مجموع، ۴ نفر شامل ۳ دختر و یک پسر استرایسم داشتند و بقیه به علت عیب انکساری دچار تبلی چشم شده بودند که شامل ۲۰ نفر آنیزوآمتری (۱۰ نفر دختر و ۱۰ نفر پسر) و ۵ نفر ایزوآمتری (۲ نفر دختر و ۲ نفر پسر) بودند (جدول ۳). سایر علل آمبليوپي در نمونه مورد مطالعه دیده نشد. همچنین نتایج نشان داد شیوع عیب انکساری در دختران ۱/۴۸ برابر بیشتر از شیوع آن در پسران است.

مقدمه

واژه آمبليوپي (Amblyopia) از ریشه یونانی به معنی *sight* گرفته شده است (۴). آمبليوپي مسؤول بیشترین موارد کاهش دید یک طرفه است که در دوران کودکی شروع می‌شود و شایع‌ترین علت اختلال دید در کودکان و بالغین جوان در ایالات متحده می‌باشد (۲,۳). از نظر علمی آمبليوپي یک کاهش اکتسابی یک یا دو طرفه در جذات بینایی (با بهترین تصحیح انکساری) است که توان آن را مستقیماً با اختلالات ساختمانی چشم یا مسیرهای بینایی خلفی مرتبط نمود (۲,۳). آمبليوپي نقص دید مرکزی است و میزان میدان بینایی محیطی طبیعی باقی می‌ماند. علت آمبليوپي تجربه غیرطبیعی بینایی در آغاز زندگی است که ممکن است ناشی از انحراف چشم‌ها، عیوب انکساری اصلاح نشده و یا سایر عواملی باشد که باعث اختلال در کیفیت تصویر منتقله از چشم به مغز می‌شود. سیستم بینایی انسان فقط در یک دوره محدود از زندگی به اثرات تجربه غیرطبیعی بینایی حساس است که در انسان این دوره از هنگام تولد تا پایان دهه اول عمر می‌باشد (۶). وقتی کاهش جذات بینایی را نتوان کاملاً با اختلالات فیزیکی توجیه کرد و سابقه یا یافته‌ای مبنی بر وجود یکی از شرایطی که بتواند ایجاد آمبليوپي کند وجود داشته باشد، می‌توان تشخیص آمبليوپي را مطرح کرد که اغلب به دنبال آن ارزیابی‌های متعدد با روش‌های مختلف جهت تشخیص شدت آمبليوپي لازم می‌شود (۲).

غالباً آمبليوپي در دهه اول عمر قابل درمان می‌باشد (۴) به همین دلیل تشخیص به موقع بیماری در این گروه سنی کمک بزرگی به مبتلایان خواهد نمود. (۳) تعیین میزان شیوع این بیماری در هر منطقه کمک بزرگی برای برنامه‌ریزان و دست‌اندرکاران محیط‌های آموزشی مثل مهدکودک‌ها و دیستان‌ها می‌باشد.

روش بررسی

این بررسی به صورت مقطعی و با روش نمونه گیری چند مرحله‌ای مناسب با حجم دختران و پسران در دیستان‌های شهر کرمان در مقطع سنی ۷ تا ۸ سال انجام شد. ابتدا پازده دیستان دخترانه و چهارده دیستان پسرانه به طور تصادفی انتخاب شدند، سپس یک نمونه ۱۷۲۶ نفری به صورت تصادفی منظم از این مدارس انتخاب گردید که شامل ۷۷۵ دانشآموز دختر (۴۵٪) و ۹۵۱ دانشآموز پسر (۵۵٪) بود. معاینه توسط یک نفر اپتومتریست و یک نفر چشم پزشک انجام شد. برای معاینه از دستگاه‌های اسلیت لامپ با مارک تاپکون، رتینوسکوپ،

که این آمار در آمریکای شمالی ۲-۴ درصد می باشد (۲,۳). در مطالعه دیگری در ایالات متحده که در سال ۱۹۹۶ انجام شده، میزان شیوع آمبلیوپی ۳/۹ درصد گزارش شده است (۵). همچنین بر اساس مطالعه ای که در مصر انجام شد و سه ناحیه مختلف مورد بررسی قرار گرفت، میزان شیوع آمبلیوپی ۱/۸۵ درصد گزارش گردید (۱). نتیجه این که با تشخیص به موقع شناسایی و درمان سریع بیماران، می توان طبق برنامه معین عده ای از افراد جامعه و نسل آینده را از عوارض شدید آمبلیوپی رها نمود.

این مطالعه در سین اولیه عمر انجام نشده زیرا اطفال زیر ۴ سال در معاینه همکاری خوبی ندارند و برای دقت عمل باید زیر بیهوشی عمومی معاینه شوند که این کار به سادگی مقدور نمی باشد، بنابر این بهتر است بیماریابی در سنینی که همکاری وجود دارد انجام شود. مجتمع هایی از قبل مهدکودک ها و دبستان ها بهترین محل برای معاینه و بیماریابی در این زمینه می باشند که در این راستا مسؤولین آموزش و پرورش با همکاری و هماهنگی مسؤولین پهداشتی نقش مهم و ارزنده ای دارند. بنابراین به مسؤولین محترم توصیه می گردد که امکانات پژوهش و بررسی بیشتر در زمینه بیماری های چشم از قبیل عیوب انکساری، تبلی چشم، انحراف چشم و ... را برای پژوهشگران فراهم نموده و با برنامه ریزی های معین و صحیح برای رفع این مشکل اجتماعی اقدام نمایند تا نونهالان عزیز در شرایط بهتر بتوانند به تحصیل اشتغال ورزند.

جدول ۲: شیوع عیوب انکساری در دانش آموزان ۷-۸ ساله کرمان به تفکیک جنس

جنس	معاینه شده	بیماران	درصد مبتلایان
دختر	۷۷۵	۷۱	۹/۲
پسر	۹۵۱	۵۹	۶/۲
جمع کل	۱۷۲۶	۱۲۰	۷/۵

جدول ۳: علل آمبلیوپی بر حسب جنس

علل بیماری	دختر	پسر	جمع
آبیزو آمنزوپی	۱۰	۱۰	۲۰
استرایسم	۳	۱	۴
ایزو آمنزوپی	۳	۲	۵
جمع کل	۱۶	۱۳	۲۹

بحث و نتیجه گیری

آمبلیوپی چشم، نوعی بیماری است که در دهه اول عمر اتفاق می افتد و چنانچه در همین دوره سنی تشخیص داده شود و اقدامات مناسب درمانی انجام گردد از لحاظ اقتصادی، پهداشتی و فرهنگی با اهمیت و با ارزش است (۲,۴).

در این مطالعه مشخص گردید که شیوع آمبلیوپی در دانش آموزان ۷-۸ ساله دبستانی به طور متوسط ۱/۷ درصد است

Summary

Prevalence of Amblyopia in 7-8 Year Old Students of Primary Schools of Kerman City During the Year 1996.

MR. Meshkat, MD¹; Y. Nikian, MSPH²; and S. Sanjari,³ BS.

1. Assistant Professor of Ophthalmology, 2. Assistant Professor, School of Public Health, 3. Optometrist, Kerman University of Medical Sciences and Health Services, Kerman, Iran

Amblyopia is an acquired defect in ocular vision that is due to abnormal visual acuity which can be unilateral or bilateral, and can not be directly related to structural defects or optic radiation. Amblyopia can be effectively treated during the first decade of life in most cases. For this reason in a cross sectional study in 1996 with multistage random sampling 1726 students in age 7-8 years old were examined in Kerman primary schools. The results were as follow; 775 of children were female (45%) and 951 were male (55%), amblyopia was present in: 1.70% (2% female and 1.4% male) of the subjects. In 7.5%, (9.4% female and 6.2% male) of cases there was a refractory error. There was no significant relationship between prevalence of amblyopia and sex but there was statistically relationship between sex and

refractory error ($P<0.05$).

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 1997; 4(3): 132-135

Key Words: Amblyopia, Anisometropia, Refractory error

References

1. Abolfotouh MA, Badawi I and Faheem Y. Prevalence of amblyopia among schoolboys in Abha city, Asir region, Saudi Arabia. *J Egypt Public Health Assoc.* 1994; 69(1-2): 19-30.
2. Del Monte MA, Greenwald MJ, Mets MB, Wilson ME and Wright KW: Pediatric ophthalmology and strabismus. Sanfrancisco, American Academy of Ophthalmology, 1995; pp259-265.
3. Duke-Elder S and Wybar K: Ocular Motility and Strabismus. St Louis, CV Mosby 1973; p294.
4. Greenwald MJ and Parks MM. Amblyopia. In: Tasman W and Jaeger EA (Eds). Duane's clinical ophthalmology. Revised ed., Philadelphia, J.B. Lippincott Company, 1994; pp1-22.
5. Preslan MW and Novak A. Baltimore vision screening project. *Ophthalmology* 1996; 103(1): 105-109.
6. Vaughan Taylor D. Critical period for deprivation amblyopia in children. *Trans Ophthalmol Soc UK* 1979; 99(3): 432-439.